

Prečo sa sýkorke Belásočke nevládali vykľuť mláďatká

Text a perokresby: Miroslav SANIGA

V lesnom zátiší dolinky Olinky žije až sedem sesterníc sýkoriek. Sú to sýkorky chochlatá, belasá, bielolíca, uhliarka, čiernohlavá, lesklohlavá a mlynárka dlhochvostá. Rodinka sýkoriek je taká rozvetvená, že keď sa v zime všetky sýkorky spoločia do krdľov, je ich plná hora. Horár ujo Jano má sýkorky veľmi rád. V celej dolinke Olinke porozvešieval búdky, aby si mali kde postaviť hniezda. No a v zime nájdu v jeho záhradke vždy sladučké semienka slnečnice.

Sýkorka Belásočka - *sýkorka belasá*

vzorne kfmil. Keď nadišiel deň, kedy sa mali sýkorkám liahnúť mláďatá, bola sýkorka veľmi rozrušená. V očakávaní zázračnej chvíľky sa celá chvela. Každú chvíľu sa nadvihovala a sledovala, či na niektorom vajíčku už nepraská škrupinka. Už dlhšiu dobu cítila, ako jej mláďatá každým dňom rásť a škrupinka im začínala byť pritesná.

Keď však na sklonku dňa ani len jedna škrupinka nemala prasklinu, zmocnil sa sýkorky Belásočky nepokoj.

Hneď za horárňou sa v jednej búdke usadila aj sýkorka Belásočka. So svojim partnerom si v búdke uvili úhľadné a teplé hniezdo z machu. Ujo Jano sa tomu veľmi potešil, keď kontroloval búdky. Veď ani len jediný domček pre vtáčiky zo stovky nezostal prázdny! No a sýkorka Belásočka hneď za horárňou mu urobila najväčšiu radosť. O pár dní našiel v búdke už plnú znášku - dvanásť vajíčok!

Sýkorka Belásočka starostlivo celé dva týždne zahrievala znášku. Pokiaľ ona trpezlivo sedela na vajíčkach, jej partner ju po celý ten čas

NA TÚRU S NATUROU

- *Voľačo tu nie je v poriadku, keď ešte ani len jediná škrupinka nepraskla, - vravela rozrušená sýkorka svojmu partnerovi. - Do tejto chvíľky už mali byť všetky mláďatká na svete.*

- *Neboj sa, zajtra sa nám určite všetky do jedného vyliahnu, - upokojoval sýkorku partner. - Možno, že ešte nedorástli na to, aby sa pred'obali cez škrupinku.*

- *Čo ak sa však nemôžu vyslobodiť zo škrupinky, lebo je hrubá? - obávala sa sýkorka Belásočka. - A potom sa nám dnu všetky udusia.*

- *Nepozeraj sa na vec hneď tak čierno, - upokojoval ju znova partner. - Ak zajtra nebude na vajíčkach nijakej prasklinky, potom zájdem za brhlíkom Omazančekom. Ten pomôže našim mláďatkám zo škrupiniek.*

Sýkorka Belásočka - *sýkorka belasá*

Brhlík Omazanček - *brhlík lesný*

Sýkorka počas celej noci nezažmúrila ani len jedno oko. Začula naliehavé volanie mláďatok, ktoré sa nemohli vyďobať zo škrupiniek. A hoci noc sa ešte nekončila a v lese panovala čierna tma, zobudila sýkorka svojho partnera.

- *Vstávaj, lebo s našimi sýkorkami je zle-nedobre. Ak ihneď nepôjdeš zavolať brhlíčka Omazančeka aby nám prišiel na pomoc, tak sa nám všetky mláďatká zadusia. Už samé volajú o pomoc.*

Keď partner začul plač zo škrupiniek, nelenil a vyletel z búbky. V lesnom zátiší však vládla tma.

- *Ako teraz nájdem dutinu brhlíka Omazančeka, keď ledva dovidím k susednému stromu?* - dumal v duchu. - *Ak nám však nepríde brhlíček na pomoc, všetky mláďatká nám uhynú.*

Táto hrozná predstava mu vliala toľko odvahy, že sa hneď a zaraz vydal blúdiť lesom. Odrazu z neho spadol všetok strach, že sa mu môže niečo zlé prihodiť. Teraz na to ani len nepomyslel. Jeho myseľ totiž zamestnávala len a len záchrana jeho mláďatiek. Ani mu to netrvalo dlho, kým sa mu podarilo nájsť príbytok brhlíka Omazančeka. Jemne mu zatľukal na dutinu, aby ho veľmi nevystrašil.

- *Kto ma to tu teraz uprostred noci budí?* - pýtal sa rozospatý brhlík Omazanček. - *Ak si zlo, tak sa prac. Ak si dobro, tak vojdi.*

- *To som ja, partner sýkorky Belásočky z búbky od horárne uja Jana,* - ozval sa. - *Prepáč mi, že ti nedám sladko spať. Teraz však potrebujem súrne tvoju pomoc. Ak mi nepomôžeš, tak sa všetky naše mláďatká v škrupinkách udusia.*

- *Čo to vravíš?* - spýtal sa ospalý brhlík. - *Vari sa ti mláďatká nemôžu vyklúť zo škrupiniek?*

- *Veru tak,* - odvetil partner sýkorky Belásočky. - *Už včera mali byť na svete, no a teraz už volajú o pomoc. Ja mám však prislaby zobák, aby som dokázal načat' hrubú škrupinku vajíčok.*

- *To si mi mal hneď povedať,* - odpovedal mu Omazanček. - *Už aj letím s tebou. Tu neslobodno strácať ani chvíľku.*

Brhlík bol v príbytku sýkoriek raz-dva. Len letmo pozdravil sýkorku a začal hneď opatrne rozbíjať škrupinky vajíčok. Najskôr tú, z ktorej sa už niesol plačlivý nárek. Keď ju rozbil, maličké sýkorčiatko sa s úľavou nadýchlo. Potom rad-radom začal pomáhať na svet ostatným jedenástim sýkorčiatkam. Keď bol s vyslobodzovaním nevládných a vysilených mláďatiek brhlík Omazanček hotový, povedal: - *Bolo to naozaj v poslednú chvíľu. Keby som bol prišiel len o čosi neskôr, tak by sme tu všetci smútili. Hneď včera, keď ste videli, že voľačo nie je v poriadku, ste mali za mnou prísť.*

- *Keď my sme dúfali, že sa všetko dobre skončí,* - vravela šťastná sýkorka Belásočka. - *Nikto v dolinke Olinke nie je teraz taký šťastný ako sme my dvaja.*

- *Ale je,* - odvetil brhlík Omazanček.

NA TÚRU S NATUROU

- *A veru nemôže byť, - pochybovačne odpovedala sýkorka Belásočka.*

- *A ja vám vravím, že môže, - odvetil znova brhlík Omazanček. - Ja som rovnako šťastný ako vy. Som rád, že sa mi podarilo prísť včas a vyslobodiť vaše mláďatka zo škrupiniek. Naozaj by si neboli dali rady samy. Škrupinky boli priveľmi hrubé na to, aby ich vaječnými zúbkami rozďobali a vyslobodili sa samé. Pozrite sa, veď vaječné zúbky im už odpadli a škrupinka zostala celá.*

- *Nevieme, ako sa ti Omazanček poďakovať za pomoc, - vravela sýkorka Belásočka. - Nebyť teba, bol by sa náš príbytok naplnil smútkom. Vďaka tebe však zavládla v našom domčeku veľká radosť. Veľmi si vážime, že si nám prišiel na pomoc aj uprostred noci.*

- *Keď môžem pomôcť, tak pomôžem v každej chvíli, - odvetil brhlík Omazanček. - Nevadí mi deň ani noc, zúriaca víchrica ani blýskajúca hrmavica.*

Sýkorka Belásočka s partnerom sa potom vzorne starali o svojich dvanásť mláďatok. Ich krstným ocom sa stal brhlík Omazanček, ktorý im pomohol na tento svet.

